

Ponúkam ti jednoduché starobylé pravidlo, riadiť sa podľa neho a budeš spokojne vstávať do nového dňa a usínať na jeho konci. Pravidlo znie: „Quidquid agis, prudenter agas et respice finem – Čokoľvek robíš, rob múdro, pamätaj na koniec.“

K múdreému rozhodovaniu a k správneému zorientovaniu ti ponúkam Kristovo evanjelium. Jeho slová majú trvalú platnosť: „Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú“ (Mk 13,31).

Mimo dosah ktoréhokol'vek človeka

Na záver nedel'ného úryvku zaznievajú prekvapivé slová. To ani Kristus nevie, kedy nastane koniec? Pán Ježiš je Boží Syn, vo večnej jednote s Otcom. Výrok chce pedagogický ukázať na niečo iné. Nejestvuje niečo ako „zaručené“ výpočty o konci sveta, kalkulácie, senzácie. Nemíňajme svoju energiu na to, že sa tým vôbec budeme zaoberať. Príchod Božieho Syna je úplne mimo dosah vplyvu kohokol'vek z ľudí, finančných skupín, celebrit, boháčov, ktorí si snád' môžu dovoliť kúpiť mnoho vecí od jachty pri mori, vlastného ostrova až po kozmický let na Mars, ale „deň príchodu Božieho Syna“ je nad ľudské možnosti.

Preto tie radikálne slová Pána Ježiša, aby vyvrátil akékoľvek pochybnosti. Sústreďme sa na to, čo je v našich silách – život v zhode s Božou vôľou.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

PRÍHOVOR ARCHITEKTA MICHALA BÁLEKA

Vážený otec biskup, dôstojný p. farár, vážení kňazi a všetci tu prítomní.

V prvom rade chcem poďakovať Vám za to, že som bol poverený touto vzácnou úlohou.

Sakrálné umenie a architektúra majú odzrkadľovať Božiu krásu v ľudských dielach. Sú tým viac milé Bohu, Jeho chvále a sláve, čím viac prispievajú k upriamaniu ľudských myslí na Boha.

Spôsob výtvarného poňatia obetného oltára a ambóny sa preto pridrža tradičného, klasického tvaroslovia, z ktorého pramenia všetky architektonické slohy a štýly od čias Pána Ježiša Krista až do začiatku 20. storočia. Toto tvaroslovie je inšpirované Božím stvorenstvom, pozorovaním živočíšnej a rastlinnej ríše a skúmaním jeho proporčných a kompozičných vzťahov. Preto bola zámerne zvolená táto forma, ktorá nehľadá moderné a originálne poňatie týchto foriem, ale sleduje Božie princípy. Z toho dôvodu sa obetný oltár a ambóna skladajú z 3 častí: hlavice, tela a päty, ktoré sú vo vzájomných klasických proporčných vzťahoch.

Druhým dôležitým momentom bolo hľadanie spoločného dialógu s pôvodnou výzdobou chrámu.

V pôdnom zložení Hornej Oravy je významne zastúpená hornina pieskovca sivej farby. Tento pieskovec bol použitý aj pri stavbe kostola. Môžete si ho všimnúť napríklad na kamenných sväteničkách v oboch predsieniach. Rovnaký kameň by ste našli v okenných osteniach, dverných prekladoch, ozdobných hlaviciach stĺpov a kazateľnice.

Preto bol ako hlavný materiál zvolený druh kameňa s obdobným odtieňom, ktorý nadväzuje na túto materiálovú bázu, ale je vzácnejší a trvácnejší, pochádza zo Španielska z okolia Valencie a nazýva sa Trachyt.

Obetný oltár a ambóna sú umiestené v blízkosti víťazného oblúka.

Na jeho ľavej strane sa nachádza pôvodná kazateľnica. Ide o sochárske dielo z kameňa s masívnym zábradlím a osembokou stĺpovitou podstavou. Pôdorysný tvar kazateľnice sa stal ďalším námetom na stvárnenie obetného stola a ambóny tak, aby harmonicky s ňou spolupôsobili.

Telo oltára má tak osemboký pôdorys. V nárožiach sú ortogonálne zdvojené pilastre. Medzi nimi sa nachádza kvádrovanie. V jeho strede je vtláčená obdĺžniková kazeta zo vzácnej korenicovej dyhy, do ktorej je vsadený mosadzný rovnoramenný kríž.

Ambóna má podobu osembokého stĺpa.

Materiálová báza a kamenárske opracovanie je totožné s obetným oltárom. Do čela stojana sú vsadené písmená A a Ω, ktoré sú vyhotovené z leštenej mosadze.

Omnia ad maiorem Dei gloriam (Všetko na väčšiu Božiu slávu)